

prima instanță: O.Cojocar
instanța de apel: N.Craiu L.Bulgac, A.Minciuna

DECIZIE

09 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Svetlana Novac, Tatiana Vieru,
Ion Corolevschi, Oleg Sternioală

examinând recursurile declarate de către Maier Angela și Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Maier Angela împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, prin care a fost respins ca neîntemeiat apelul declarat de către Maier Angela și s-a admis apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a fost casată hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22 aprilie 2013 și emisă o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de Angela Maier,

c o n s t a t ă

La 12 februarie 2013, Maier Angela s-a adresat cu cerere în instanța de judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Procuratura Generală a RM și Ministerul Finanțelor al RM, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

În motivarea acțiunii a indicat reclamanta, că la 15.02.2007, fost reținută și privată de libertate de către colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne , fiind bănuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art.195 alin.2) Cod Penal.

Ulterior a fost deținută în izolatorul de detenție provizorie al DSO a MAI pînă

la 17.02.2007, dată la care prin încheierea judecătoriei Buiucani mun.Chișinău, i-a fost aplicată măsura preventivă, - arestul la domiciliu, pe un termen de 10 zile cu stabilirea anumitor restricții.

Ulterior, menționează reclamanta că prin încheierile emise de aceeași instanță, termenul de ținere sub arest la domiciliu a fost prelungit până la 21.05.2007, cu menținerea restricțiilor aplicate anterior, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27.04.2007, a fost eliberată provizoriu sub control judiciar.

La 25.06.2009, prin încheierea judecătoriei Buiucani mun.Chișinău, măsura preventivă, - eliberarea provizorie sub control judiciar, a fost înlocuită cu măsura preventivă,- obligația de a nu părăsi țara începând cu 25.06.2009.

La 26.06.2009 a fost modificată învinuirea înaintată reclamantei , fiindu-i încredințată infracțiunea prevăzută de art. 42 alin.2),3), art.196 alin.4) Cod Penal.

Pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.196 Cod Penal, prin Ordonanța procurorului din 12.02.2010, s-a dispus încetarea urmăririi penale.

Cere Maier Angela, încasarea despăgubirilor în cuantum de 300 000 lei, întru repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta a înaintat o cerere de completare a cerințelor, solicitând încasarea prejudiciului material în mărime de 139 511,49 lei, sub formă de indexare a sumei de 31 000 Euro ridicată de la reclamantă la data reținerii acesteia.

În motivarea cererii suplimentare reclamanta a invocat că, fiind deținută în arest la domiciliu conform încheierii judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 25.02.2007, în baza Ordonanței ofițerului de urmărire penală din 12.03.2007, a fost ridicată de la reclamantă suma de 31 000 Euro, banii respectivi fiind ulterior recunoscuți drept corpuri delictive și transmiși la păstrare în Procuratura Generală. Aceste mijloace bănești au fost restituite reclamantei la finisarea cauzei penale, adică peste aproape 3 ani.

Consideră reclamanta că, deoarece în perioada 12.03.2007 - 30.03.2010, puterea de cumpărare a banilor a scăzut cu 26,9%, statul urmează să-i compenseze pierderile pe cale le-a avut de suportat ca urmare a devalorizării banilor, pierderi evaluate de reclamantă la suma totală de 139511,49 lei, ceea ce constituie indexarea (corelarea) valorii banilor ridicați în sumă de 31 000 Euro în raport cu prețurile mărfurilor și serviciilor la data restituirii lor.

Prin hotărârea judecătoriei Buiucani mun.Chișinău din 22.04.2013, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul Ministerului Justiției al RM în beneficiul Angelei Maier a prejudiciului material suma de 139 511,49 lei, prejudiciul moral sumă de 20 000 lei și cheltuieli de asistență juridică în mărime de 1 000 lei, în rest pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La 20 mai 2013, Ministerul Justiției a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe.

La 22 mai 2013, apel împotriva aceleiași hotărâri a depus Maier Angela.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, a fost respins ca

neîntemeiat apelul declarat de Maier Angela și admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova. S-a casat hotărârea judecătorească Buiucani mun. Chișinău din 22 aprilie 2013 și s-a emis o nouă hotărâre prin care:

A fost admisă în parte acțiunea înaintată de Angela Maier și s-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Finanțelor, în beneficiul reclamantei Angela Maier suma de 1 000 lei cu titlu de despăgubiri morale și suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total 2000 lei.

În rest, pretențiile înaintate de Maier Angela au fost respinse ca neîntemeiate.

La 27 decembrie 2013, Maier Angela a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, solicitând admiterea recursului, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea recursului recurenta Maier Angela a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, emisă contrar prevederilor normelor de drept material și procedural.

În special, a invocat recurenta că instanța de apel nu a argumentat într-o manieră convingătoare, în baza căror circumstanțe de fapt și temeiuri legale și-a întemeiat concluziile.

În context, indică recurenta că dreptul reclamantei de a pretinde repararea prejudiciului material și moral este prevăzut de art. 3 din Legea nr. 1545 – XIII, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, iar instanța de apel greșit a interpretat prevederile art. 50 Cod penal.

De asemenea, consideră eronată și opinia instanței de apel, potrivit căreia despăgubirea morală este exagerată, astfel ignorând prevederile art. 11 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Concomitent, contestă recurenta decizia Curții de apel privind respingerea încasării prejudiciului material în sumă de 139511,49 lei, în acest sens menționând că instanța și-a depășit competențele, care de fapt, țin de politica monetară administrată de către Banca Națională a Moldovei, iar în partea aplicării metodologiei privind calculul inflației de bază, de competența Biroului Național de Statistică.

Mai menționează recurenta că și-a întemeiat pretenția cu referire la încasarea prejudiciului material, ținând cont de prevederile art. 7 lit. c) al Legii sus-citate, art. 607 alin. (1) și 1405 alin. (1) CC.

Vis – a – vis de același prejudiciu material, indică recurenta că valoarea acestuia a fost calculată de Maier Angela în lei, deoarece rata inflației se calculează de Biroul Național de Statistică doar în raport cu leul moldovenesc, având la bază rațiunea instituită conform art. 3 alin. (1) al Legii cu privire la bani nr. 1232-XII din 15.12.92, care expres stipulează că, moneda națională – leul – este mijlocul legal de plată pe teritoriul Republicii Moldova, iar instanța de apel, în procesul examinării cauzei, nu a dat deplină eficiență noțiunii de inflație.

Consideră recurenta eronată și opinia instanței de apel potrivit căreia

echivalentul în valută națională a banilor ridicați, la momentul restituirii acestora, a fost mai mare decât echivalentul la momentul ridicării, astfel reclamanta nefiind prejudiciată material. Or, potrivit Ratelor oficiale de schimb stabilite de către Banca Națională a Moldovei, se demonstrează că, la momentul ridicării de la Maier Angela a sumei de 31000 Euro, adică la data de 12.03.2007, 1 (un) Euro era apreciat la suma de 16,73 lei MDL, exact la aceeași sumă (1Euro =16,73 lei), moneda Euro era apreciată la data restituirii banilor, adică la 30.03.2010.

La 30 decembrie 2013, Ministerul Justiției a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, solicitînd admiterea recursului, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de către Maier Angela.

În motivarea recursului recurentul Ministerul Justiției a invocat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, emisă cu încălcarea prevederilor normelor de drept material și procedural.

Astfel, indică recurentul că instanța a interpretat în mod eronat legea și a apreciat în mod arbitrar probele.

În acest sens, menționează recurentul că instanța de apel nu a ținut cont de argumentele Ministerului Justiției în ce privește neîntrunirea unor condiții prevăzute de art.3, alin.(1), lit.d) al Legii nr. 1545.

În sensul prevederilor enunțate rezultă expres că pentru angajarea răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin erori judiciare și de urmărire penală, sunt necesare unele condiții speciale, și anume existența faptei ilicite. Prin urmare, nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea Statului.

În context, existența unui act procedural, fie de încetare a urmăririi penale, fie de achitare, nu denotă faptul că organul de urmărire penală a admis careva acțiuni ilicite. Efectuarea măsurilor operative de investigație este obligația organului de urmărire penală, care are drept scop de a descoperi circumstanțele și persoana care a comis infracțiunea. Toate măsurile procesuale ce au fost întreprinse sunt prevăzute de lege, care sînt necesare într-o societate democratică, au un scop legitim de a asigura lupta cu criminalitatea și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfășurării lor.

De asemenea, invocă recurentul că în cererea de chemare în judecată, Maier Angela, nu a demonstrat prejudiciul moral sub aspectul existenței suferințelor fizice sau psihice.

Consideră eronată decizia instanței de apel și în partea în care instanța menționează că Maier Angela ilegal a fost pus sub urmărire penală, avînd în vedere că potrivit prevederilor art. 50 Cod penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvîrșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrîngere prevăzute de lege. Respectiv, se reține că Maier Angela nu a fost atrasă la răspundere penală și nici nu i s-a acordat statutul de condamnată, fiind doar bănuită/învinuită de comiterea unei infracțiuni în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova ca neîntemeiat, iar recursul declarat de Maier Angela ca întemeiat și care urmează a fi admis cu modificarea deciziei instanței de apel prin majorarea cuantumului prejudiciului moral.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. e) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și/sau hotărîrea primei instanțe

Din materialele dosarului s-a constată că Maier Angela s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 300 000 lei și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, în mărime de 139 511,49 lei.

Instanțele de judecată au emis hotărîrile sus indicate de admitere parțială a acțiunii.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, atât Maier Angela, cât și Ministerul Justiției au depus recurs împotriva acesteia.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție analizînd argumentele invocate în recursuri prin prisma materialelor cauzei, își expune următoarea poziție.

Potrivit materialele dosarului se reține că la 15.02.2007, Maier Angela a fost reținută și privată de libertate de către colaboratorii Ministerului Afacerilor Interne, fiind bănuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art.195 alin.2) Cod Penal. și ulterior a fost deținută în izolatorul de detenție provizorie al DSO a MAI pînă la 17.02.2007, dată la care prin încheierea judecătoriei Buiucani mun.Chișinău, i-a fost aplicată măsura preventivă, - arestul la domiciliu, pe un termen de 10 zile cu stabilirea anumitor restricții.

Prin încheierile emise de aceeași instanță la 20.03.2007, termenul de ținere sub arest la domiciliu a fost prelungit pînă la 21.05.2007, cu menținerea restricțiilor aplicate anterior, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27.04.2007, a fost eliberată provizoriu sub control judiciar.

La 25.06.2009, prin încheierea judecătoriei Buiucani mun.Chișinău, măsura preventivă, - eliberarea provizorie sub control judiciar, a fost înlocuită cu măsura preventivă,- obligația de a nu părăsi țara începînd cu 25.06.2009.

La 26.06.2009 a fost modificată învinuirea înaintată reclamantei, fiindu-i încredințată infracțiunea prevăzută de art. 42 alin.2),3), art.196 alin.4) Cod Penal.

Pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.196 Cod Penal, prin Ordonanța procurorului din 12.02.2010, s-a dispus încetarea urmăririi penale.

În temeiul art. 2 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, prin acțiuni ilicite se subînțeleg acțiuni sau inacțiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu

privire la contravențiile administrative, ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată, care exclud vinovăția acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere și nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcție de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanța de judecată, manifestate prin încălcarea intenționată a normelor procedurale și materiale în timpul procedurii penale sau administrative (infracțiuni).

În conformitate cu prevederile art. 3 al legii precitate, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală.

Conform art. 6 lit.a) al Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare.

Instanța de judecată va determina mărimea compensației și în baza criteriilor specificate la art.219 alin.(4) din Codul de procedură penală.

În toate cazurile, instanța de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile și echitabile a prejudiciului moral.

Conform art. 1405 alin. (1) Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată.

Conform art. 1422 CC, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Reparația prejudiciului moral se face și în lipsa vinovăției autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancțiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității și în alte cazuri prevăzute de lege.

Reieșind din cele menționate instanța de recurs remarcă faptul că urmărirea penală a Angelei Maier a adus atingere demnității sale umane, suferind stare de stres - circumstanță indispensabilă suferințelor morale.

În același timp, Colegiul notează că acțiunile întreprinse de organele de urmărire penală față de recurentă și anume, reținerea, arestul la domiciliu, eliberarea provizorie sub control judiciar, precum și obligația de a nu părăsi țara, i-au încălcat dreptul la libertate și siguranță garantat prin art. 5 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, conform art. 11 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabilește de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luându-se în considerare:

a) gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită persoana respectivă;

b) caracterul și gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală și la examinarea cauzei penale în instanța de judecată;

c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei;

d) durata urmăririi penale, precum și durata examinării cauzei penale în instanța de judecată;

e) natura dreptului personal lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei;

f) suferințele fizice, caracterul și gradul suferințelor psihice;

g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate;

h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

Reieșind din conținutul articolului menționat și în coraport cu materialele cauzei instanța de recurs ajunge la concluzia că instanța de apel nu a stabilit corect suma ce urmează a fi încasată cu titlu de prejudiciu moral, din care considerente recursul declarat de Maier Angela urmează a fi admis și modificată decizia instanței de apel prin majorarea quantumului prejudiciului moral.

Astfel, reieșind din faptul că răspunderea pentru prejudiciul moral are un caracter compensator, acesta urmează să se determine de către instanța judecătorească, reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei, ținându-se cont de persoana reclamantului și de măsura în care această compensație poate să-i aducă satisfacție.

Prin intentarea cauzei penale și acordarea recurentei a statutului de bănuț/învinuit i s-a adus atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, de asemenea, la viața sa privată pe care le-a suportat în urma acțiunilor organelor de urmărire penală și instanțelor judecătorești.

Prin prisma art. 1423 Cod civil, art. 11 al Legii nr. 1545, instanța de apel incorect a stabilit că suma de 1000 lei cu titlul de prejudiciu moral este rezonabilă, deoarece reieșind din perioada în care Maier Angela a fost supusă reținerii și arestului la domiciliu, precum și s-a aflat sub control judiciar și ulterior obligată să nu părăsească țara, suma menționată reprezintă o sumă neadekvată, nerezonabilă și nu va da o evaluare pertinentă daunelor compensatoare, nefiind în corespundere cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice suportate de către recurentă.

În circumstanțele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel just a concluzionat că sunt întrunite și aplicabile la caz prevederile Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești privind repararea prejudiciului moral cauzat Angelei Maier, însă cuantumul compensației determinat pentru a fi încasat drept prejudiciul moral de 1000 lei, nu este echitabil și proporțional prejudiciului suferit, fapt ce impune necesitatea majorării acestuia.

Ținând cont că urmărirea penală a durat 1244 de zile, dintre care, recurenta fiind privată de libertate prin reținere în perioada 15.02.2007 – 17.02.2007, după care i-a fost aplicat arest la domiciliu în intervalul de timp 17.02.2007 – 27.04.2007, începând cu 27.04.2007 și până la 25.06.2007 eliberată provizoriu și supusă controlului judiciar, iar în perioada 25.06.2007 – 12.02.2010 aplicată interdicția de a părăsi țara, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că suma de 15 000 lei este în măsură să atenueze suferințele psihice și fizice cauzate Angelei Maier, fiind echitabilă și suficientă pentru prejudiciul suferit, iar suma solicitată în acest sens de către ultima – 300 000 lei, excesivă.

Cu referire la pretențiile recurentei Angela Maier vis –a – vis de dreptul la prejudiciu material în mărime de 139 511,49 lei, echivalent al sumei de 31 000 Euro, Colegiul menționează că instanța de apel corect a apreciat că banii ridicați de la reclamantă au fost în valută străină (Euro), iar prețurile au scăzut ca urmare a devalorizării valutei naționale în raport cu cea europeană, fapt ce presupune că echivalentul în valută națională a banilor ridicați, la momentul restituirii acestora, este mai mare decât echivalentul lor la momentul ridicării, astfel reclamanta nefiind prejudiciată material, iar potrivit legii, se indexează doar sumele în valută națională.

Mai mult, Colegiul consideră necesar să precizeze că potrivit jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului (*Former King of Greece and Others v. Greece* (GC) (satisfacție echitabilă), nr. 25701/94, § 72), „în cazul în care o hotărâre judecătorească prin care a fost constată o încălcare a unui drept impune statului reclamat o obligațiune legală de a repara consecințele acestei încălcări într-o asemenea măsură încât să permită restabilirea pe cât e posibil a situației existente înainte de încălcare”.

În acest sens, instanța de recurs sesizează că mijloacele bănești în sumă de 31 000 Euro, ridicate de către organele de urmărire penală au fost restituite recurente, astfel restabilind situația existentă la momentul ridicării sumei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este corectă, cu aplicarea justă a normelor de drept material și procedural, însă din considerentul că suma dispusă pentru a fi încasată în beneficiul recurente drept prejudiciu moral nu corespunde duratei urmăririi penale și suferințelor de natură psihică la care a fost supusă recurenta, precum și limitarea dreptului la libera circulație al acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Ministerul Justiției și de admite parțial recursul declarat de către Maier Angela,

în partea prejudiciului moral și de a modifica decizia instanței de apel prin majorarea cuantumului prejudiciului moral de la 1000 lei la 15 000 lei și de a respinge ca neîntemeiat recursul, în partea încasării prejudiciului material.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.e) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se admite parțial recursul declarat de către Maier Angela.

Se modifică decizia Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Maier Angela împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Procuratura Generală a Republicii Moldova și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, procuraturii și instanțelor judecătorești, prin majorarea cuantumului prejudiciului moral de la 1000 (una mie) lei până la 15 000 (cincisprezece mii) lei.

În rest decizia Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013 se menține.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Ion Corolevschi

Oleg Sternioală